

JUBILEUMPENNING

Een jubileumpenning voor Dorus Rijkers of toch niet ???? !!!!

Ongeveer een jaar geleden stond er in het Helden Weekblad van donderdag op de gemeentepagina een stukje over een **Koninklijke Erepinning voor Verenigingen**. Ik heb toen het stukje uit het blad gehaald en dit voorgelegd aan de jubileumcommissie. Ik had de indruk dat wij aan de criteria voldeden om in aanmerking te komen voor zo'n erepenning. Onze club bestaat 50 jaar, het is een financieel gezonde vereniging, er beleven veel mensen plezier aan, het wordt door vrijwilligers in stand gehouden ..... en meer van dat soort criteria.

Van de commissie kreeg ik toen groen licht om hier achteraan te gaan.

Hier volgt een kort verslag van mijn belevenissen.

Nadat ik een aanvraag had ingestuurd naar de gemeente kreeg ik bericht dat ik met een ambtenaar (de naam gebruik ik niet i.v.m. privacy redenen) een gesprek over dit onderwerp wilde voeren. Uiteraard heb ik een afspraak gemaakt en heb leuk op het gemeentehuis zitten praten. Ik ging naar huis met een stapel papieren die ik in moest vullen en dan kwam het allemaal dik voor elkaar. Dit was de eerste keer dat zij dacht dat er een vereniging een verzoek deed die aan alle criteria voldeed.

Vol goede moed begon ik aan het invullen en aan het kopiëren van notarisstukken , stukken van de kamer van koophandel e.d. Ik heb het pakket toen persoonlijk afgegeven. Ik wilde er zeker van zijn dat het goed was aangekomen. Ik wenste haar prettige vakantie en fietste met een goed gevoel naar huis.

Inmiddels was het oktober geworden en kreeg ik een andere ambtenaar aan de lijn. Mijn verzoek was naar de provincie doorgestuurd maar er ontbrak nog wat. Ik met stapels papieren naar het gemeentehuis (bijvoorbeeld fin. Jaarverslagen van de laatste vijf jaar, notulen van jaarverslagen waarin o.a. de kas werd goedgekeurd ....).

Ook deze ambtenaar was heel aardig en kopieerde er op los. Er was inmiddels een behoorlijk dik Dorusdossier ontstaan bij de gemeente i.v.m. de aanvraag van de penning. Nadat alles was geregeld fietste ik welgemoed naar huis. Prima geregeld dacht ik zo.

Een behoorlijk aantal weken later kreeg ik een mailtje van de gemeente. Er ontbraken nog wat papieren . Ik was verslagen maar..... als je zo dicht bij zit wil het ook halen. Het was toen inmiddels januari geworden en ik met een halve meter papieren naar de gemeente. Meer had ik niet van Dorus.

Alles weer op een rij gezet, indien van toepassing gekopieerd (was al gebeurd maar ik dacht ... ik zeg niets meer, het is jouw verzoek !!) Ook moest er nog wat getekend worden om er zeker van te zijn dat het klopte.

Met een prettig gevoel reed ik naar huis. HET KAN NIET MEER STUK !!!! dacht ik. Helaas wel. Eind februari / begin maart kreeg ik een mailtje. Het verzoek is na heel veel moeite door de ambtenaar (en dat geloof ik oprecht) alsnog afgewezen. De oprichters van de vereniging waren 50 jaar geleden niet zo slim geweest om naar de notaris te gaan om dit vast te leggen. De kamer van koophandel én de notaris gebruiken in hun officiële stukken de oprichtingsdatum wel maar nu zit er een slimme ambtenaar in het provinciehuis die dit niet accepteert en het verzoek ongegrond verklaart.

De ambtenaar zat er vreselijk mee aan. Om nu niet helemaal niets te hebben heeft de ambtenaar een tegeltje van de gemeente geregeld als aandenken aan het 50 – jarig bestaan. Het heeft een keer achter de bar gehangen en is nu beneden in de kast. Iedereen die belangstelling heeft kan het zien. Vraag er dus gerust om.

Henk Oude Nijhuis

LADY'S TALK

Hey hallo allemaal, hier is weer jullie enige echte eigen Dorus-mascotte **Lady**.

Er is iets wat ik kwijt moet.

Ik loop er nu al een tijdje mee rond, maar ik kan het niet langer voor me houden.

Dit is het geval: Ik liep laatst over straat.

Het was een mooie stralende dag en ik vermaakte mij prima met de wel bekende hondendingen. U kent het wel: een beetje rond snuffelen, een beetje rennen en natuurlijk het broodnodige plasje doen.

Kom ik me daar toch een lekker reutje tegen !

En nee, het was niet dat lekker zwart-grijze (alhoewel, dat zwarte wordt steeds meer verdrukt door het grijze) reutje van achter de bar.

Nee, het was een ander lekker reutje.

Dus ik gooi al mijn charmes in de strijd en -geemancipeerd als ik ben- ik vraag hem mee uit.

Gewoon een romantische strandwandeling, een beetje samen achter een tennisbal aan rennen, elkaars kruizen ruiken, kortom: alle dingen die jullie ook doen als jullie een afspraakje hebben.

Dus hij blaft mij toe dat hij dat wel ziet zitten, zolang hij maar niet hoeft te dansen.

Dus met mijn zwoele blaf laat ik hem weten dat honden toch niet op deze aardbol zijn gezet om te dansen.

Vervolgens breekt hij in huilen uit en begint te blaffen dat hij elke week (tegen zijn zin in) door zijn baasje gedwongen wordt om danslessen te volgen.

En niet zomaar een dansles, nee het ging om Doggie-dancing.

“Pardon” blafte ik.

Ja, blafte hij terug: DOGGIE-DANCING.

Van schrik sprong mijn staart in krul.

Dat verzin je toch niet ..... En het is nog een serieuze “sport” ook.

Ik bedoel, ik vind het al een ramp om naast mijn zogenoemde baasjes op straat te lopen, laat staan dat ik met hen moet gaan dansen.

Sorry dat ik het blaf, maar dat vind ik dus een zwaar hond-onterend iets.

Ik vraag mij dan ook af welke simpele mensenziel het in zijn zieke hersens heeft gehaald om zoiets te verzinnen.

“Goh, ik kan geen partner vinden, laat ik dan maar met mijn hond gaan dansen”.

Om even de wijze woorden van een bekende nederlandse aan te halen: “Dat wil niet, dat mag niet en dat zal niet”.

Tsjonge, Doggie-dancing, dat is bijna net zo triest die gekkigheid die jullie elke woensdagavond doen.

Dus doet u mij een plezier: Als u ooit eens iemand tegenkomt die aan Doggie-dancing doet, til dan een van uw achterpoten op en laat “het” maar lekker tegen zijn benen aan lopen.

Bij voorbaat hartelijk dank

Lady

P.S. Diegene die mij laatst dropjes heeft lopen voeren tijdens het toernooi van 25 september jongstleden wordt bedankt.

Een aantal van jullie is het misschien opgevallen dat ik diezelfde dag nog heb moeten overgeven.

Echt reuze intelligent van je om dropjes aan een hond te voeren.